

Δημοκρατικός Συναγερμός

Ιωνάς Νικολάου
Βουλευτής Λευκωσίας

11 Ιανουαρίου 2005

Φίλες και φίλοι δημοσιογράφοι,

η απόδραση 13^{ωv} κρατουμένων, τα Χριστούγεννα από τον αστυνομικό σταθμό Λάρνακας είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Σημειολογικά ανάβει το κόκκινο για την κυπριακή Αστυνομία. Είναι μια ακόμη απόδειξη της απαράδεκτης κατάστασης που επικρατεί στην αστυνομία της απουσίας αντανακλαστικών από πλευράς Αρχηγείου και πολιτικής Αρχής. Εμείς, εγκαίρως είχαμε προειδοποιήσει – κατά τη διάρκεια της συζήτησης του προϋπολογισμού του 2004 – ότι οι συνθήκες κράτησης αλλά και ασφάλειας στα κρατητήρια ήταν απαράδεκτες. Η απόδραση των 13^{ωv} αλλοδαπών από τα κρατητήρια μας θυμίζει την κλοπή του αυτοκινήτου από την Αστυνομική Διεύθυνση Λάρνακας γιατί οι αρμόδιοι παρέλειψαν ή ολιγώρησαν να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα ασφάλειας. Τόσο ο πολιτικός προϊστάμενος όσο και ο Αρχηγός κώφευσαν και επέδειξαν απαράδεκτη ολιγωρία. Ολιγωρία επιδεικνύεται και στη διερεύνηση των ευθυνών για την εν λόγω απόδραση. Φαίνεται ότι το πόρισμα θα αγγίξει και τις δικές τους ευθύνες.

Την περίοδο των εορτών φαίνεται ότι το έγκλημα δεν μας χαρίστηκε. Στο αστυνομικό δελτίο καταγράφηκαν εκτός από την ομαδική απόδραση, φόντοι, ληστείες, κλοπές με αποκορύφωμα την κακοποίηση του περιπτερά, για να του πάρουν το μεροκάματο. Ο μεγάλος και αυξανόμενος αριθμός των εγκλημάτων που είδαν το φως της δημοσιότητας κατά τον περασμένο χρόνο έχουν στιγματίσει με τον πλέον emphaticό τρόπο της πρώτες μέρες του νέου έτους και αποδεικνύουν ότι η κοινωνία μας αντιμετωπίζει σοβαρότατο πρόβλημα. Είναι γεγονός ότι από τις πρώτες μέρες του νέου έτους το έγκλημα έχει δώσει περίτρανα το παρόν του. Το γεγονός ότι τα εγκληματικά στοιχεία αλωνίζουν ανενόχλητα σε

διάφορες περιοχές τόσο των πόλεων όσο και των κοινοτήτων, σε εμπορικούς δρόμους και σε ήσυχες γειτονίες δημιουργεί όλο και περισσότερα συναισθήματα ανασφάλειας μεταξύ των πολιτών, που όπως έχουν δείξει τα τελευταία περιστατικά καλούνται να έρθουν οι ίδιοι αντιμέτωποι με τον εγκληματία, με κίνδυνο πάντα την ζωή τους. Ενδεικτική είναι περίπτωση του περιπτερά ο οποίος στην προσπάθεια του να αποτρέψει τον εγκληματία δέχτηκε βαρύ κτύπημα με ρόπαλο στο κεφάλι και παραμένει σε κωματώδη κατάσταση στο νοσοκομείο.

Πριν λίγες μέρες, οι κάτοικοι του Αρεδιού έδωσαν κάποια άλλα δείγματα γραφής. Ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη, η ένοπλη ληστεία εναντίον της Συνεργατικής της Κοινοτήτάς τους ένωσαν την ανάγκη να αντιδράσουν. Ένοπλα και με κάθε άλλο μέσο, οι κάτοικοι προσπάθησαν να αποτρέψουν την εγκληματική ενέργεια και στη συνέχεια καταδίωξαν τους εγκληματίες. Με πικρία σημειώνουμε την καθυστέρηση στην αντίδραση των εντεταλμένων οργάνων. Διερωτώμαι γιατί καθυστέρησε τόσο πολύ να πετάξει το ελικόπτερο της Αστυνομίας. Γιατί καθυστέρησαν να ανταποκριθούν αφού ειδοποιήθηκαν για την ληστεία την ώρα που οι ληστές εισέρχονταν στο κατάστημα; Είναι φανερό ότι οι διωκτικές αρχές ολιγώρησαν και έδωσαν δείγματα αδράνειας. Τα αντανακλαστικά του Αρχηγείου δεν φαίνεται να λειτούργησαν αποτελεσματικά. Η συνεργασία «κοινού και Αστυνομίας» δεν μπόρεσε να υλοποιηθεί με ευθύνη και μόνο, του δεύτερου μέρους.

Σε αυτή τη συνέντευξη Τύπου αισθάνομαι αναγκασμένος να επεκταθώ και στις εφιαλτικές διαστάσεις που έχει προσλάβει, εδώ και πολύ καιρό, το πρόβλημα των οδικών ατυχημάτων. Στις πρώτες δέκα μέρες του χρόνου είχαμε τέσσερα θύματα σε αντίστοιχα θανατηφόρα δυστυχήματα. Κάθε χρόνο στο τόπο μας χάνονται περίπου 100 συνάνθρωποι μας, όσοι είναι και οι κάτοικοι πολλών κοινοτήτων της υπαίθρου. Πρόκειται για ένα συγκλονιστικό αριθμό που μόνο με συνέπειες πολέμου θα μπορούσε να συγκριθεί. Και πρέπει βεβαίως να συνειδητοποιήσουμε, ότι πίσω από την κάθε μονάδα των ψυχρών αυτών αριθμών κρύβεται ένα ανθρώπινο δράμα που εκτυλίσσεται δίπλα μας. Φαίνεται, όμως, ότι συνηθίσαμε και σε αυτό. Και η συνήθεια είναι συνώνυμη με την παράδοση στον κίνδυνο.

Η κακοδαιμονία στο αστυνομικό Σώμα έχει τις αιτίες της στην αναποφασιστικότητα για ριζικές τομές και εκσυγχρονισμό, στην γραφειοκρατία και τις απaráδεκτες νοοτροπίες της ηγεσίας. Οι

υποδείξεις μας κατά τα έτη 2003 και 2004 για αναδιοργάνωση της Αστυνομίας αραχνιάζουν στα συρτάρια του Αρχηγού και του Υπουργού. Η Αστυνομία λειτουργεί με δομές και νοοτροπίες του '60.

Είναι απορίας άξιον γιατί δεν εφαρμόσθηκε ακόμη ο νόμος που ψηφίσαμε τον Απρίλιο του 2004 και προβλέπει οι αστυνομικοί να ασκούν μόνο ουσιαστικά αστυνομικά καθήκοντα. Σε εποχές που και οι πλέον αρμόδιοι παραπονιούνται ότι υπάρχουν ελλείψεις σε αστυνομικούς κάποιοι επιμένουν να κρατούν τους αστυνομικούς στα γραφεία ή να τους απασχολούν σε μη αυστηρά αστυνομικά καθήκοντα. Επιτέλους, κύριοι, βγάλτε τους Αστυνομικούς από τα γραφεία και αφήστε τους να επιτελέσουν το έργο για το οποίο έδωσαν όρκο να επιτελούν.

Είναι με λύπη μου που είμαι υποχρεωμένος να αναφερθώ σε ένα λεπτό θέμα το οποίο πολύ πρόσφατα είδε το φως της δημοσιότητας και αφορά την σεξουαλική παρενόχληση σε βάρος μέλους της Αστυνομίας από τον προϊστάμενο της και πιθανό συνδέεται με απαράδεκτες νοοτροπίες έλλειψης σεβασμού και αυτοεκτίμησης μεταξύ μελών της αστυνομίας και ειδικότερα έναντι των γυναικών αστυνομικών. Με την ευκαιρία αυτή καλώ τους αρμοδίους να λάβουν αυστηρά μέτρα για πάταξη τέτοιων φαινομένων, έστω και μεμονωμένων, γιατί η ανοχή σε αυτά βλάπτει το κύρος και την καλή εικόνα του σώματος. Η προσπάθεια συγκάλυψης αυτού του περιστατικού, με την βεβιασμένη και πλημμελή απόφαση για κλείσιμο της υπόθεσης, όπως διαπιστώνει η Επίτροπος Διοικήσεως στην έκθεση της, συνιστά μια απαράδεκτη πράξη που κάθε άλλο θα οδηγήσει στην αποτροπή τέτοιων φαινομένων.